

Heti üzenet 2019 május 27

Az óceánban élni...

Istent hasonlítani valamihez lehetetlen és ellene való bűn, hiszen teremtőt valami teremtményéhez, asztalost a székhez hasonlítani, hogyan is lehetséges? Persze a szék ad valami információt az asztalosról, de csak messze töredékest.

Hatalmas, csodálatos, felmérhetetlen, felfoghatatlan a Teremtő Isten! Még sincs távol tőlünk!

Az Úrral való életet lehet csak hasonlatokban kifejezni, ahogy Dávid is tette a zsoltárookban.
/Károli Biblia Zsolt.: 57:2; 63:8; 91:4./

Az óceán kívülről vadnak, ismeretlennek látszik, legtöbbször félelmetesnek. Vad hullámok verdesik a fövenyt, a sziklákat, ahogy a parton állunk megborzongunk a fenséges erőttől, félünk, hogy elsodor. A valódi keresztyénség, az Istennel való kapcsolat is ilyen a kívülvalóknak, idegen, félelmetes, misztikus, ismeretlen. Amikor 28 évvel ezelőtt egy akkori kollégám bizonyágot tett Jézusról, a megtéréséről hozzá, a szabadulásáról, hát habókosnak gondoltam az illetőt. Pedig katolikusként „megkereszteltek”, jártam időnként templomba, „első áldozó” is voltam, mégsem ismertem Istent, Jézus egy távoli misztikus alak volt számomra. Bizonyára akik „Szűz Máriát” tartják jézushoz, Istenhez közbenjárónak, azok is így vannak ezzel. Az óceán kívülről félelmetes, ismeretlen.

Nem így az óceánban élő halaknak, élőlényeknek. A vadul hullámozó felszín alatt, amelyet a szelek korbácsolnak kinn, belül nyugalom és békesség honol. Kicsivel beljebb a felszíntől már nem is érezni a hullámokat, vagy ringatja a benne haladókat. A kinti szélsőséges időjárást alig érezni, sokkal kisebb a hőingadozás, van ahol csak egy két fok, védelmet, táplálékot ad a külső, óceánon kívüli szélsőséges időjárással szemben. Csodálatos közeg!

Amikor „habókosnak” gondolt barátom adott néhány könyvet, elfogadtam, mert „habókossága” ellenére nagyon rendesnek, szimpatikusnak láttam, aki tele van szeretettel. Az egyik könyv által Jézus szólt hozzám, levette bűneim terhét, betöltött Szent Szellemével, kijelentette magát nekem, megismertem, hogy Ő él! Ő Él! Ő az Élet! /Jn14:6/Bemerítkeztem halálába és feltámadásába. Az „óceán”- Krisztus Királyságának, testének - része lettem. Mennyire más a része lenni, mint kívülről látni!

A vallás, vagy egy felekezet kalyiba a parton, vagy egy hajó a hullámokon. Valamennyi biztonságérzetet talán adhat, de belül mindig érzi a félelmet, a bizonytalanságot az ember. Hallá kellene válnia, hogy a víz, az óceán természetes közegévé váljon. Míg a természetben fizikálisan ez nem lehetséges, a szellemünk újjá tud születni, Isten gyermekévé tudunk válni hit által, a lelkünket-jellemünket Isten Krisztusivá tudja változtatni az úton a Vele, Krisztussal való járásban, közösségben.

Alázat Isten felé, engedelmisség Istennek, az Igének, a Názáreti Jézus Krisztusnak, a Messiásnak! Ő az Út. /Jn. 14:6/ Nincs más. Ő a közbenjáró, nincs más:

Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus,.../ 1Tim 2:5/

Krisztus Szelleme jelenti ki Őt, Isten Igéje ismerteti meg a Szent Szellem által velünk.

Az az imádságom, hogy minden istenkereső ember eljusson a Krisztussal való közösségre, megismerje Őt valóságosan és tudjon részévé válni! Ne kalyibákban, hajókban és emberi hamis tanításokban bízson, hanem az ÉLŐ Istenben, Názáreti Jézus Krisztusban!

Katona Csaba